

Дені Дідро -

французький філософ та
енциклопедист епохи
Просвітництва

Шевердяков Максим
К-685-22

Зміст

- Загальне поняття про епоху Просвітництва;
 - Характерні риси цієї епохи
 - Ідеологія Просвітництва
- Дені Дідро - французький філософ та енциклопедист епохи Просвітництва.
 - Біографія філософа
 - Діяльність Дідро
 - Його філософія

Загальне поняття про епоху Просвітництва

- **Просвітництво** — широка ідейна течія, яка відображала антифеодальний, антиабсолютистський настрій освіченої частини населення у другій половині XVII — XVIII століття. Представники цієї течії: вчені, філософи, письменники, — вважали метою суспільства людське щастя, шлях до якого — переустрій суспільства відповідно до принципів, продиктованих розумом, були прихильниками теорії природного права. Несправедливість та поневолення, які панують у суспільстві, вони вважали наслідком накиннутих можновладцями законів, релігійних забобонів та нестачі справжніх знань.

Характерні риси цієї епохи

Суттєвою відмінністю епохи Просвітництва від попередніх було те, що в цей час **почало складатися громадське життя**. Хоча держава та церква намагалися стримувати вільнодумство, часто зробити це було неможливо, оскільки заборонені цензурою праці часто можна було опублікувати за кордоном, у країнах із ліберальнішими поглядами, таких як Англія та Нідерланди. В економіці Європи теж відбувалися докорінні зміни, формувалися капіталістичні виробничі відносини, зростала й зміцнювала свої позиції буржуазія. Економічний центр Європи змістився з півдня, де раніше основну роль відігравали Венеція та Генуя, на північ, в Амстердам, де вже відбулася буржуазна революція. В другій половині XVIII ст., з початком промислової революції, головним центром економіки Європи став Лондон.

Ідеологія Просвітництва

Ідеологію Просвітництва визначали дві головні риси **1)** віра в безмежні можливості людського розуму, який став для ідеологів Просвітництва мірилом усього суцього; **2)** віра в те, що, використовуючи можливості людського розуму, можна поліпшити світ, побудувавши людське суспільство, засноване на засадах розуму, а отже, істини і справедливості. Звідси поставала і практична мета просвітницької ідеології: перетворити людину "природну", себто нерозвинуту, в людину цивілізовану, тобто культурну й освічену. Цього, на думку просвітників, можна було досягти, пробуджуючи і виховуючи, розвиваючи і вдосконалюючи в людині її розумне начало, тобто ту властивість, завдячуючи якій вона початково і виділилась із природи і світу її примітивних творинь-істот.

Відрізаний від цивілізації, він починає життя немовби спочатку, з чистого аркуша, починає його як примітивна істота, яка перебуває в цілковитій залежності від природи. Але, використовуючи можливості свого розуму, він досить швидко виходить на рівень, близький до життя цивілізованої людини

Дені Дідро

Відомий філософ епохи
Просвітництва

Біографія філософа

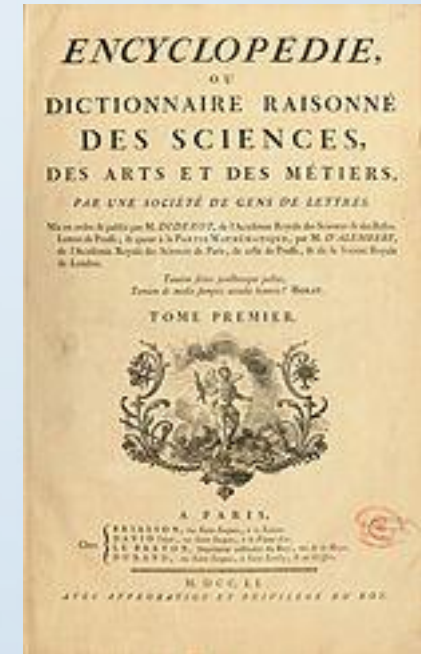
Народився **5 жовтня 1713** в містечку Лангр в родині ремісника. Початкову освіту отримав в ліцеї короля Людовіка Великого (тобто Луї XIV).

1732 отримав ступінь магістра гуманітарних наук, вирішив відмовитися від кар'єри священика та стати юристом. **1743** Дені Дідро одружився з жінкою, що походила з ревної католицької родини Єдиною дитиною, що дожила до дорослого віку, була донька письменника. Родина була не в змозі дати за дочкою посаг. Тому письменник вирішив продати найдорожче, що створив за життя і що мав — **власну бібліотеку.**

Діяльність Дідро

Вийшовши з в'язниці, Дідро зумів, разом з іншими просвітителями, зробити Енциклопедію системою наукових знань тієї епохи і зброєю в боротьбі з релігійною ідеологією та феодалізмом, чим нажив впливових ворогів. «Енциклопедія» Дідро помітно відрізнялась від сучасних, статті не мали звичних зараз скорочень, ілюстрації розмістили окремо у чотирьох томах. Видання було розраховане на дворянську і заможну аудиторію, розповсюджувалось за підпискою освічених багатіїв, зацікавлених у збереженні власних привілеїв і власного пільгового стану.

Перша сторінка
Енциклопедії Дідро

Його філософія

Дідро відстоював вчення про єдність матерії та свідомості, висловлював думку, що у потенційному вигляді відчуття є всеуніверсальною властивістю матерії. Розглядаючи виникнення свідомості, розуму як історичних явищ, Дідро створив першу еволюціоністичну концепцію становлення біологічних видів. Він вважав, що свідоме перетворення навколишнього середовища є головною умовою поліпшення людини, суспільства. Тому свідомість законодавців Дідро оцінював як вирішальний чинник суспільного прогресу. Спираючись на теорію «суспільної угоди», він активно доводив право народу фізичною силою змінювати систему державного устрою суспільства. Розкриваючи зміст поняття «прекрасне», він зробив висновок, що уявлення про прекрасне можна визнати відображенням реальних відношень зовнішнього світу. Визнаючи мистецтво «наслідуванням природі», включаючи до поняття «природи» і суспільне буття, Дідро стверджував, що у природі немає нічого зайвого, всі особливості будови людського тіла, матеріальних предметів спричинені природними законами, які адекватно фіксуються лише митцями.